

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 160**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Fränske,

Hvad du har för ett sjä. Inne kan det göra något med ett sådant ord som slager och det står några gånger på samma sida. Om det bara är några meningar emellan. Du brukar aldrig ha ord af ordnötter, det är min hjärnas sjukdom.

Det var mycket bra hos landshöfdingens, men bara en kort förmiddagsstund för den främmande skulle vara bl. 12. Han var för resten doktor Lydia Wahlström, som en gång kom och besökte på mig på Kinnskulle. Se ut som en kort, sträng och allvarlig, men hade till specialitet att berättat några slaktstiga historier från Stockholm. Tyvärr glömmes jag genast allt sådant där, men vi hade ganska mycket. Li har en fru Boon och är med i rösträttsstyrelsen, hon är en gammal stockholm-ska, men när hon var något öfver 40 år gick hon ut och gifte sig med en liten läsnotearis här i Falun och nu måste hon lifva här i en slags förvisning. Han är mycket till Anneli Wikström, men af en mycket utspråkelsare genre och ett mycket godt humör. Landshöfdingens själf minar mig inte på en sådan där fruntimmersfientlighet, systersonna äro ett folk som äro lyckliga när de våga lägga af sin värdighet, men de äro också fastligt rädda att bli förbisedda, det är nog litet af malplacerad högfärd och malplacerad ädmykhet öfver familjen. Deras gamla mor visar mig inte. Det var en mycket fin och riklig lunch och rummet däröfver i residenset äro så behagliga att det är en glädje att komma in där. Det är mycket likt mig som på Gunnabo, det måtte ha varit en italiensare, som kom varit här och dekkorat, dock är det inte gips eller träutskärningar utan

bara målningarna. Och det märkvärdigaste är
att de ha så utmärkt bra gamla möbler. Det
påstås att modern, som har varit någon slags
tongmadam eller huor det kan vara har gått och
köpt ihop möblemanglet på auktioner i Stockholm under
den deras fattiga tid. Det är naturligen uti våra för-
utseende. Jag tror att de allihop äro dyligt och bra
folck, men det är naturligtvis en olycka för dem att
behöfva vara de firaste i staden.

Davidson skref aldrig att Emma hade haft slags
utan bara att hon lågs af ålderdomens usghet, så att
Lovina fänstär nog inte hur farligt det ~~blev~~. Det är
ju dock nå, att hon är några månader förberedd när
det stora slaget kommer.

Det är något alldeles på tok med den firning, som
ges åt funnstående pensioner i våra dagar. Den blir
nå antalet och mångfaldigt i presens, man får bösa
slatsamma om och om igen, så att allt som ättas-
kommer är den förfärligaste ledan. Drachmann och
Pallström och Albert Ranft och lilla fru Drachmann
nyttur sine Becken-dansen och nju andra mystrar,
som vi ha gjort bekantskap med i Bullaugen och på
andra ställen, det är inte folk, som man helst för
utan att nämna en viss liten dylig bismak. Där
re måtte vara ett rydligt tråkigt stycke mer.
Och skandalerne från räckhospetare i Höpshamn bör-
jar nog på att tränga igenom ända hit upp. Det är
allt bra att ibland ha i landsorten.

Post med ny Korrekthet. Du har rätt, man har
ett ögonblicks ledighet, så börjar det gänt. Bäst att
ha i och tråla igen —

med en varm bön för att du måtte akta dig
nitligt akta dig och inte låta rinnera ta öfverhand

Din Selma —